Przetwarzanie i Analiza Danych

Laboratorium 6: Analiza głównych składowych PCA

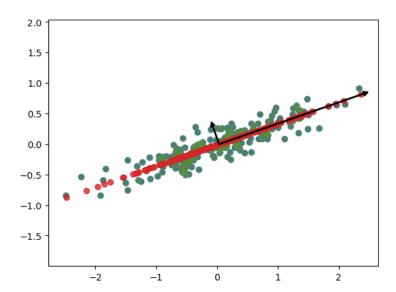
Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest implementacja algorytmu Analizy Głównych Składowych PCA dla danych wielowymiarowych. Należy wykonać własną implementację w formie funkcji wiPCA, która przyjmie na wejściu zbiór danych w formie macierzy oraz liczby wymiarów docelowych. Na wyjściu powinna znalezć się macierz zerdukowanej przestrzeni cech, macierz wektorów własnych, wektor liczb własnych oraz dodatkowo średni wektor wejściowy. Napisana własnoręcznie funkcję porównać z implementacją dostępną w sklearn, np.

```
from sklearn import datasets
from sklearn.decomposition import PCA
iris = datasets.load_iris()
pca = PCA(n_components=2)
X_r = pca.fit(X).transform(X)
```

Zadania

- 1. Implementacja PCA i funkcji dwuwymiarowej wizualizacji przestrzeni cech
 - (a) wygenerować w sposób losowy zbiór 200 obiektów dwuwymiarowych za pomocą funkcji z numpy dot i rand lub randn
 - (b) zwizualizować obiekty na pomocą funkcji matplotlib, np. scatter
 - (c) dokonać redukcji do jednego wymiaru za pomocą własnej funkcji wiPCA i zwizualizować wektory własne oraz rzut wygenerowanych obiektów na pierwszą składową, w sposób podobny do Rysunku 1
- 2. Testowanie PCA na zbiorze iris
 - (a) Wczytać zbiór iris (sposób j.w.)

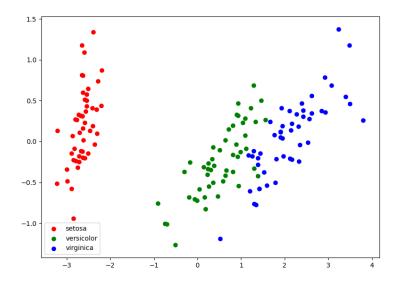

Rysunek 1: Przykładowa wizualizacja przestrzeni cech i wektorów własnych

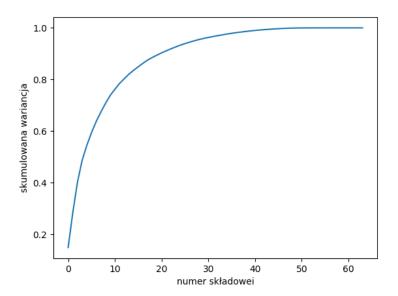
- (b) dokonać redukcji wymiarowości wszystkich obiektów w zbiorze do 2 najbardziej znaczących wymiarów za pomocą opracowanej funkcji wiPCA
- (c) Zwizualizować elementy zbioru w przestrzeni cech z oznaczonymi klasami, np. za pomcą kolorów, etykiet lub symboli (*, x, +, .)

3. Testowanie PCA na zbiorze digits

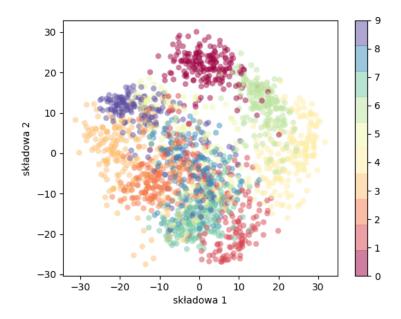
- (a) Wczytać zbiór digits (load_digits)
- (b) dokonać redukcji wymiarowości wszystkich obiektów w zbiorze do 2 najbardziej znaczących wymiarów za pomocą opracowanej funkcji wiPCA
- (c) Pokazać krzywą wariancji dla rosnącej liczby składowych głównych (tak jak na Rysunku 3)
- (d) Zwizualizować elementy zbioru w przestrzeni cech z oznaczonymi klasami (podobnie do Rysunku 4, funkcja scatter)
- (e) Wykonać eksperyment polegający na ocenie średniego błędu rekonstrukcji dla całego zbioru dla kolejno zwiększającej się liczby składowych głównych (można to zrobić za pomoca obliczania odległości dla wszystkich obiektów w bazie od ich zrekonstruowanych postaci - funkcja z Laboratorium nr 6) - przykładowy przebieg zmianności odległości na Rysunku 5. Zadanie to wymaga napisania funkcji obliczającej transformatę odwrotną do PCA, zwracającą obiekt(-y) o wymiarowości zgodnej z obiektem(-ami)

Rysunek 2: Przykładowa wizualizacja obiektów z bazy iris

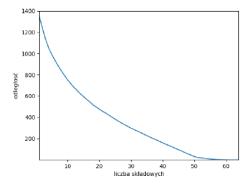

Rysunek 3: Przykładowa wizualizacja wariancji składowych głównych dla bazy digits

Rysunek 4: Przykładowa wizualizacja obiektów z bazy digits

wejściowymi (przed redukcją). Dla ambitnych: pokazać zrekonstruowane cyfry dla 2, 4, 10 i 50 składowych głównych.

Rysunek 5: Przykładowa wizualizacja różnicy pomiędzy obiektami oryginalnymi a zrekonstruowanymi